

HEZIERA, KEZKAREN ETA ITXAROPENAREN BIDEGURUTZEAN

Idazleak paper zuriaren aurrean izan ohi duen norgehiagokako honetan murgiltzen naiz ni ere noizbehinka. Lehenengo zirrimarrak taiutu ezinik, zalantzaz, ideia lanbrotsu, nahasi eta saltari artean noraezean dihardula, garai hauetan ia ezinbestekoa den gai bati heldu nahi diot: hezierari. Eta izenburuan adierazi bezala, heziera kez karen eta itxaropenaren bid egurutzen ikusi ohi dugu.

Leihoaren pare-parcan hurren jolascko algar a, baloiaren airetiko joan-etorria, ahots ozen freskoak, pentsatu gabe jolasari berez-berez darizkionak somatzen ditut. Hiribarreneko auzo bat da, orain dela 15-18 urte eraikitako etxe berriz hornitutakoa. Ibai ertzeko ibarrean eta mendi magalean poliki kokatzen den inguru paregabea. Biztanle ugariren eta batez ere haur multzo handiaren egoitza izatearen bizitasun, mugida eta lilura du, mendi magaleko harrobien harri-hots lakarra azpi-doinutzat dela. Beste auzo, kale nahiz baserri ingurutan ere haurrak berdintsu bilduko dira udako egunei, geratzen diren oporhondarrei onentxoena atera eta jolasari ekiteko. Bien bitartean ikastola eta eskola mutu, isilik, hormabarru huts, eraikuntza erraldoi; jolas-tokia alfer, handi, zabal, porlantsua; ikuskizunik ez bizitasunik gabea... Baina ez luzaroko. Aldizkari hau zuen eskuetara orduko, betiko abidan joango da ikasturtea.